

این همه سوغاتی برای چی!

یکی از نکات مهم برای داشتن یک سفر ارزان، حذف خرید سوغاتی است. لزومی ندارد دست‌هایمان را پر از سوغات برای دوستان و آشنایان و اقوام کنیم. گاهی هزینه سوغات بیش از هزینه سفر می‌شود و این سوغات هیچ‌وقت از ضروریات زندگی ما و اطرافیانمان نیست. اگر بنا باشد از محصولات هر شهر چیزی تهیه کنیم، به اندازه مصرف خودمان باشد. سوغات غیر خوراکی هم تنها به‌رسم یادگار از سفرمان از دست‌ساخته‌ها یا هنرهای سنتی آن منطقه بخریم. شاید خوردن دو عدد شیرینی آن شهر هم برایمان کافی باشد. گاهی چند بسته از خوراکی‌هایی می‌خریم که خورده نمی‌شوند و چند ماه بعد را می‌سطل زباله می‌شوند. چرا از ابتدا به فکر ذائقه خود نیستیم؟

دوشنبه ● ۲۴ اسفند ۱۳۹۴ ● شماره چهل و هفت

لرستان شکرکی
ایران تو را می‌خواند

۱۴ | کتیبه‌نو

سفر ارزان داریم؟

زندگی مدرن ما را راحت‌طلب بار آورده است. حرف از سفر ارزان که می‌زنیم، همه مخالفت‌ها شروع می‌شود، چون سفر در ذهن ما با هتل و رستوران لوکس و لم دادن در پر قو گره خورده است. سفر را رفتن به ویلایی مدرن در شمال کشور می‌دانیم یا اقامت در هتل و با کلاه و عینک آفتابی (تصویر کلیشه‌ای ما از تورست) در شهر قدم زدن. اما خوب است بدانیم امروز مفاهیم سفر بسیار با تصویر ذهنی ما تفاوت دارد و سفر با تم ماجراجویانه بیشترین استقبال را در میان جوانان دارد. لزومی ندارد برای سفر حتماً وسیله نقلیه شخصی داشته باشید و توان رزرو یک هتل یا مهمانخانه را. کوله خود را بردارید و در میان این همه پیشنهاد نوروزی، نزدیک‌ترین جا را انتخاب کنید و با اولین وسیله ممکن به آنجا سفر کنید. سفر داخلی در ایام نوروز از کم‌خطرترین سفرها و شاید ارزان‌ترین‌ها باشد. زیرا در این ایام مسافران جاده‌ها بسیار است و امکانات رفاهی رایگان یا ارزان در تمامی شهرها و جاده‌ها فراهم است. از اتوبوس‌های بین‌شهری یا ماشین‌های عبوری می‌توان استفاده کرد و به نزدیک‌ترین شهری که ندیده‌ایم رفت. باقی سفر را هم به نیت کسب تجربه و تماشای گذراند. این تجربه‌ها و دیدنی‌ها بیش از هر وعده غذایی که در رستوران خورده‌ایم یا هر شبی که در هتل باشیم، به یاد خواهد ماند.

از لحظه‌ای که کوله را ببندیم سفر ما آغاز می‌شود. اینجا نوعی سفر درونی لازم است تا بدانیم چقدر دلبستگی به اشیاء و وسایلمان داریم و چقدر توان دل کندن و بار را سبک کردن؟ برای رفتن به یک سفر ارزان بیش از هر چیز بار کم اهمیت دارد. توصیه می‌کنند کوله‌ای بیش از ۱۵ کیلوگرم نداشته باشید. در این صورت راحت می‌توان پیاده‌روی کرد و مجبور نیستیم تنها به خاطر بار زیادمان، تاکسی بگیریم. در کوله به چه چیزهایی نیاز داریم؟ لباس‌هایی که حجم کم دارند و در عین حال بدون نیاز به اتو، شستشوی زیاد و ست کردن هستند. لباس‌های راحت را جدا کنید و آن‌ها را بپیچید و در کوله بگذارید. کمی خشکبار و آب‌نبات همراه داشته باشید. چادر و کیسه‌خواب هم از لوازم ضروری برای سفر ارزان است. در نوروز که هوای اکثر مناطق مناسب است و ستادهای نوروزی مکان‌هایی مناسب چادر زدن فراهم کرده‌اند، چرا تجربه در چادر خوابیدن در خلنکی پارک را از خود دریغ کنیم؟ شاید جیر جیر کی هم تا صبح برایمان آواز بخواند و آن شب را خاطره‌انگیز کند.

سفر با اتومبیل‌های عبوری

سفر کردن با اتومبیل‌های عبوری هنوز در ایران مرسوم نیست. در بسیاری از کشورها سفر بدون هزینه حمل‌ونقل (هیچ‌هایکینگ) بسیار عادی و شناخته‌شده است. «هیج‌هایکر» در ابتدای جاده می‌ایستد و برای اتومبیل‌ها دست‌تکان می‌دهد تا او را به شهر بعدی برسانند. در ایران بیشتر کامیون‌ها و راننده‌های تریلر از هیچ‌هایکرها استقبال می‌کنند و با حرف زدن با مسافران مزد خود را می‌گیرند. این نوع جابه‌جایی از شهری به شهر دیگر مزایای زیادی دارد. می‌توان با فرهنگ‌های مختلف آشنا شد و زمانی را با راننده‌ای معاشرت کرد. دیدن هیچ کدام از شهرها و روستاهای مسیر را از دست نمی‌دهی و می‌توانی هر لحظه پیاده شوی. هزینه‌ای خرج حمل‌ونقل نکردی اما بسیار هم آموخته‌ای. شاید هنوز زود باشد تا درک کنیم هیچ‌هایکرها لزوماً فقیر نیستند، آن‌ها بیش از هر چیز ماجراجو هستند و می‌خواهند هزینه را بهانه‌ای برای سفر نکردن نکنند و در عین حال معاشرت با رهگذران را از دست ندهند. هیچ‌هایکرها بسیار بیشتر از ما به سفر می‌روند و لذت دیدن هیچ شهر در مسیری را از دست نمی‌دهند. برای غذا خوردن در شهر غریب بهتر است از مراکز توریستی دور شویم. غذا را در غذاهای محلی و شاید در اطراف بازار می‌توان ارزان‌تر پیدا کرد. همچنین در این مناطق می‌توان با افراد محلی هم کلام شد و از فرهنگ غذایی آن‌ها اطلاع پیدا کرد.

پیشنهاد سفر به اصفهان، پایتخت معماری جهان اسلام

تعطیلات در تاریخ

مسجد حکیم را زیاتر از مسجد جامع عتیق توصیف کرده‌اند که دارای شبستان، خانقاه، کتابخانه، مدرسه و محلی برای شعرا و صوفیان و قاریان قرآن بوده است. از بنای قدیمی جورجیر تنها سردر آن باقی مانده است که در اوایل قرن اخیر کشف شد. ■ عکس: اکبر هاشمی

● ندا عرب زاده ●

● روزنامه‌نگار ●

ایرانی باشی و اصفهان را ندیده باشی. مراکز تاریخی معروف اصفهان را همه می‌شناسیم. میدان امام و منارجنبان و چهارباغ و پل‌های زاینده‌رود. اما اینجا مراکزی از اصفهان را معرفی می‌کنیم که شاید نشنیده باشید و فرانس خوبی است در میان هیاهوی بازدیدهای مسافران نوروزی، به این مناطق شاید خلوت‌تر بروید.

■ مسجد حکیم

در کتیبه‌های مسجد حکیم تاریخ‌های متفاوتی به چشم می‌خورد که هر کدام بیانگر دوره‌ای از ساخت آن بخش مسجد است. این مسجد در محل یک مسجد قدیمی دوره دیلمه توسط حکیم محمد داوود اصفهانی، ملقب به تقرب‌خان، طبیب شاه صفی و شاه‌عباس دوم ساخته شده است. در اصل این مسجد در محل مسجد قدیمی به نام مسجد جورجیر ساخته شده. این مسجد را زیاتر از مسجد جامع عتیق توصیف کرده‌اند که دارای شبستان، خانقاه، کتابخانه، مدرسه و محلی برای شعرا و صوفیان و قاریان قرآن بوده است. از بنای قدیمی جورجیر تنها سردر

گرفته است.

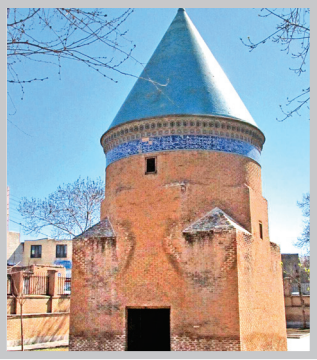
این ایوان و گوشواره آن مرتفع‌ترین بخش خانه است که با سقف شبیدار ایوان این ارتفاع افزایش یافته است. سبک خاص معماری این بخش باعث تمایز این خانه از خانه‌های هم‌دوره خود شده است.

■ آتشیگاه

در هشت کیلومتری غرب اصفهان، و در سه کیلومتری سده، باستانی‌ترین بنای اصفهان قرار دارد: آتشیگاه. آتشیگاه به آتشیکده‌ای بر فراز تپه بلندی گویند که علاوه بر بنای آتشیکده و کاربرد مذهبی، آتش آن نشانی برای کاروانیان باشد. فاصله اندک آتشیگاه و زاینده‌رود موقعیت ممتازی را رقم زده است. براساس شواهد موجود، این فرضیه محتمل است که در گذشته ساکنان سده (خمینی‌شهر) در پای تپه آتشیگاه سکونت داشتند و در مواقع ضروری از قلعه بالای تپه به‌عنوان مرکز دفاعی استفاده می‌کردند.

در سفرنامه کرپورتر (۱۸۱۸ میلادی) ذکر شده که مردم اصفهان ساخت بنای آتشیگاه را به شیطان و دیوان نسبت می‌دادند. در بالای کوه آتشیگاه بقایای بناهایی دیده می‌شود که احتمالات فراوانی برای کاربری آن‌ها داده‌اند که متعلق به دوران‌های مختلفی از پیش از اسلام تا دوران اسلامی است.

● قزوین گردی ●

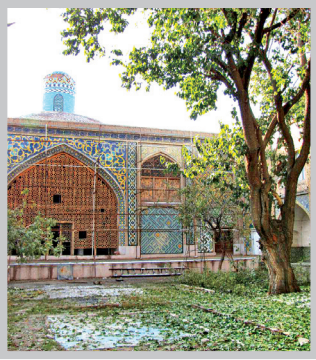
آرامگاه حمدالله مستوفی

حمدالله مستوفی قزوینی نویسنده، شاعر، مورخ و جغرافی‌دان عصرایلخانی است که علاوه بر فعالیت در دستگاه وزارت خواجه رشیدالدین فضل‌الله، مسئول دریافت مالیات از قزوین، زنجان، طارم و ابهر بوده است. او نسخه‌ای معتبر از اشعار شاهنامه فردوسی تهیه کرده تا این اثر ایرانی حفظ شود. مقبره این شخصیت برجسته‌از آثار دوره ایلخانی است. موقعیت: خیابان سپه، کوچه محمدیه.

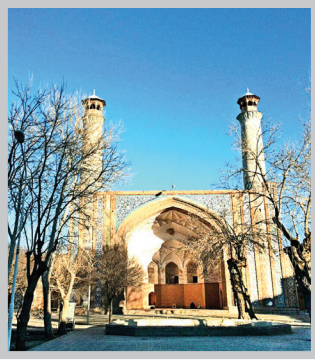
آبانبار سردار بزرگ

در شهر آبانبارها به دیدار بزرگ‌ترین آبانبار تک‌گنبدی ایران بروید. این آبانبار گنجایشی بیش از ۳۸۰۰ مترمکعب در سال ۱۲۲۷ هـ.ق ساخته شده. بانی آبانبار حسن‌خان و حسین‌خان سردار، دو سردار فاتح ایران در جنگ‌های ایران و روسیه، بودند. موقعیت: خیابان راه‌آهن.

مسجد مدرسه سردار

این اثر زیباترین مدرسه علمیه قزوین و شاهکار معماری و هنر عصر قاجار است که در سال ۱۳۳۱ هـ.ق ساخته شده است. مسجد و مدرسه سردار از موقوفات سرداران به‌نام فتحعلی‌شاه (حسن‌خان و حسین‌خان سردار) بود و به نام آن‌ها نامیده شد. کاشی‌کاری، حجاری، ارسسی و گره چینی چوب از تزیینات این بناست. موقعیت: تقاطع خیابان تبریز و انصاری.

مسجد جامع عتیق

از کهن‌ترین مساجد چهارایوانی ایران با مساحت ۱۲۵۰۰ مترمربع است که در دوره‌های مختلف تاریخی بنای آن ساخته شده است. قدیمی‌ترین قسمت موجود مسجد عتیق به سال ۱۹۲ هـ.ق در دستور هارون الرشید بنا شد و در عصر سلجوقی، صفوی و قاجاری الحاقاتی به آن اضافه شد. پنج کتیبه گچ‌بری مقصوره خمارتاشی آن شهرت جهانی دارد. موقعیت: خیابان سپه.